

เทศน์เช้า วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ ตั้งใจฟังธรรม ฟังธรรมเพื่อชีวิตนะ เวลาอเสวนา จ พาลานํ มงคลชีวิตๆ ถ้ามงคลชีวิต เวลาเราฟังสวดมนต์ สวดมนต์บ้าน การแสวงหาการเกิด การเกิดในประเทศอันสมควร การได้นับถือพระพุทธศาสนา การได้คบมิตรที่ดี การได้ประพฤติปฏิบัติ การได้สิ้นสุดแห่งทุกข์ สิ่งนี้มันเป็นสิ่งที่เป็นมงคลชีวิตๆ

วันพระ เราไปวัดไปวา มีกายกับใจๆ เราใช้ชีวิตปกติ เราใช้ชีวิตทำหน้าที่การงานของเรา นี่ก็เหมือนกัน เวลาพระออกบิณฑบาต บิณฑบาตเป็นวัตรๆ บิณฑบาตมาเลี้ยงร่างกายนี้ ถ้าร่างกายนี้ ดำรงชีวิตไว้ ดำรงชีวิตไว้เพื่อสร้างคุณงามความดี สร้างคุณงามความดีไว้เพื่ออะไร สร้างคุณงามความดีไว้เพื่อเป็นมงคลชีวิต เป็นมงคลชีวิตให้จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะให้มันสูงขึ้น

พันธุกรรมของจิต พันธุกรรมของจิตเกิดจากการตัดแต่ง เวลาพันธุ์พืช เขาตัดแต่งพันธุ์ของมัน เขาได้ปลูก เขาได้ตัดได้แต่ง ได้เพาะพันธุ์ขึ้นมา เพื่อให้มันดีขึ้น

หัวใจของคนๆ คุณิ หัวใจของคนที่ยาบช้า คนที่ยาบช้าไม่เชื่อสิ่งใดๆ แล้วประชดประชันกับชีวิต ประชดประชันกับสังคม ประชดประชันกับพ่อแม่ ประชดประชันกับคนที่มีความบุญคุณทั้งนั้นนะ ว่าคนนั้นเป็นคนไม่ดี เราเป็นคนดี คนอื่นทำร้ายเราๆ เพราะจิตใจเขาหยาบช้า จิตใจเขาค่ำค้อย

ถ้าจิตใจเขามีคุณประโยชน์นะ เต็กกัตถุญญาๆ พ่อแม่เขาเจ็บไข้ได้ป่วย เต็กกัตถุญญมันวิ่งไป มันดูแลพ่อแม่ของมันนะ มันไม่เคยบ่นเลยว่าพ่อแม่รังแกมัน พ่อแม่เกิดมาแล้วเจ็บไข้ได้ป่วย ทั้งพ่อแม่ไปโดยที่ไม่ดูแลพ่อแม่ นั่นแหละคือจิตใจเขาที่พันธุกรรมเขาตัดแต่งมาดี เขาตัดแต่งมาดี ตัดแต่งมาดีนะ คนที่เขาไม่อ่านจวาสนานะ สิ่งใดก็แล้วแต่เป็นอุปสรรคขึ้นมา อันนั้นนะได้เป็นการให้เขาสร้างบารมีๆ การสร้างบารมีของเขา การทำคุณงามความดีของเขาๆ

นี่ก็เหมือนกัน เวลาพระเราบิณฑบาตเป็นวัตรๆ เราบิณฑบาตเป็นวัตร บิณฑบาตมาเลี้ยงชีพใจ เวลาบิณฑบาตมาเลี้ยงชีพ คนที่มีสติปัญญา หลวงตาท่านสอนประจำ เวลาออกบิณฑบาตให้เดินจงกรมไป ให้มีสติปัญญาไป เดินจงกรมไป บ้านไหนเขามั่งมีศรีสุข บ้านไหนเขามีความสุข สาธุ บ้านไหนเขาทะเลาะเบาะแว้งกัน บ้านไหน เห็นไหม การครองเรือนมันแสนยาก การครองเรือนมีแต่ความทุกข์ความยาก นี่มันได้สติ มันได้ฟังเทศน์ไปตลอดทางเลย

บิณฑบาตเป็นวัตรๆ เดินจงกรมไป เราเดินจงกรมไป ได้ปัจจัย ๔ ตกบาตร ของตกบาตรมานี้ ก่อนจะฉัน จัดอาหารใส่บาตร จัดอาหารใส่บาตรแล้วปฏิสังขายโย พิจารณาก่อนแล้วถึงได้ฉันใช่ไหม พิจารณาก่อน ชีวิตนี้อยู่ได้แค่นี้ คุณที่คำข้าว ถ้าคำข้าวขาดไปก็เกิดการหิวการกระหาย ถ้าคำข้าวขาดแคลนมาก ชีวิตนี้ก็ได้อิ่มไป ถ้าอิ่มไป มันก็ไปเกิดต่อ

แต่ถ้ามันจะไม่เกิดต่อ นี่การขบการฉัน ถ้าการขบการฉันในชีวิตนี้เท่านั้น แต่เวลาประพฤติกปฏิบัติขึ้นมา ถ้าจิตมันมีมรรค วิญญาณาหารๆ อาหารของวิญญูะ อาหารของวิญญูะคือ เวียนว่ายตายเกิดในวิญญูะ มนุษย์กวางพิงการาหาร อาหารเป็นคำข้าว เทวดา สัตว์นรก วิญญาณาหาร จากบุญจากบาปของเขาที่เขาได้สร้างของเขามา ถ้าไม่ได้สร้างของเขามา เขานึกไม่ออกหรือ เขานึกขึ้นมาไม่ได้หรือ แต่ถ้ามันเป็นสัจจะเป็นความจริงของเขา เขาได้ทำของเขา วิญญาณาหาร เป็นทิพย์สมบัติไปกับหัวใจของเขา

พรหม พรหมนี้ผัสสาหาร การกระทบเป็นอาหารของเขา

มโนสัญเจตนาหาร เราก้เป็นมโน เป็นเจตนาของเรา แต่ผู้ที่เขาประพฤติกปฏิบัติขึ้นมาจะ มนสมิปี นิพพินุติ มโนสมุสเสปี นิพพินุติ มโนก้ได้เห็นโทษของมัน ได้ทิ้งแล้ว ความสัมผัสของมโนที่สัมผัสกับอารมณ์ก้ได้ทิ้งแล้ว มนสมิปี นิพพินุติ มโนก้ได้ทิ้งแล้ว มโนสัญเจตนาหารนี่ไง สิ่งที่อยู่สังคมของโลกนี้ เราประพฤติกปฏิบัติไม่ถึง เราก้ไม่เข้าใจ เราไม่เข้าใจของเรา เราก้พยายามศึกษาของเรา

นี่ไง สิ่งที่เราบิณฑบาตมา เวลาเราจัดใส่บาตรแล้วเราจะปฏิสังขายโยของเรา เราพิจารณาของเรา สิ่งนี้มันแค่เลี้ยงชีพๆ ใจ เลี้ยงชีพไว้ก็เลี้ยงผลของวิญญูะใจ เลี้ยงผลของการที่เวียนว่ายตายเกิดในวิญญูะ ได้เกิดเป็นมนุษย์ไง มนุษย์เรา กวางพิงการาหาร อาหาร ๔ ใจ อาหาร ๔ ดำรงชีวิตไว้ไง ดำรงชีวิตไว้ให้มันทุกข์มันยากใช่ไหม

เวลาจะตัดแต่งพันธกรรม คุณิ คนเจ็บไข้ได้ป่วยไปโรงพยาบาล เวลาไปโรงพยาบาล คนที่เจ็บไข้ได้ป่วยธรรมดาเขารักษาที่หาย คนที่เจ็บป่วยหนักขึ้นมาเขาต้องผ่าตัดของเขา เขาต้องเปลี่ยนอวัยวะเลย

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เราประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริงๆ มันเป็นจริงหรือไม่ การรักษาของเรา คุณิ เจ็บไข้ได้ป่วยไม่ต้องไปโรงพยาบาลก็หาย เป็นไข้ขึ้นมา เอาผ้าชุบน้ำเย็นถูก็หาย หายทั้งนั้นนะ แต่เวลาเป็นจริงๆ มันเป็นจริงขึ้นมาจากไหนละ นี่ไง ดำรงชีวิตแล้ว แล้วเราจะเอาจริงเอาจริงจากไหน ถ้าเอาจริงจากไหน

เวลาที่เกิดมาทุกข์เกิดมายาก ทุกข์ยากนี้มันทุกข์ยากประจำธาตุชั้นนั้นนะ หลวงตาท่านพูด ท่านยืนยัน คนที่ภวานากับคนที่ภวานาเขาจะรู้กัน ถ้ายังไม่ได้ภวานา ยังไม่ได้ทำงานของจิต อย่าพูดว่าหนักหนาสาหัสสาครรจ์ อย่าพูดว่าเกิดมาแล้วทุกข์ยาก ยังไม่ได้ภวานายังไม่รู้จักกิเลสหรอก

เวลาภวานาขึ้นมา เคนจกรรม นั่งสมาธิภวานา เอาชีวิตเข้าแลกทั้งนั้นนะ เวลากิเลสมันหลอก อดอาหารจะตายแล้ว...จะตายอะไร ก็ยังกระวนกระวายอยู่ จะตายที่ไหน เวลามันพิจารณาไปนะ เวลามันไปเห็นสิ่งใด ถ้ามันเป็นธรรมๆ มันจะเป็นประโยชน์กับเรานั้นนะ กิเลสมันจะพลิกแพลงเลย

คุณิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาจะสิ้นกิเลส พญามารมา ครอบครวัของมารมาทำลายทั้งนั้นนะ ว่ามาแย้งชิงบัลลังก์ของเขา มาแย้งชิงสถานะของเขา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เราได้ทำคุณงามความดีไว้มหาศาล แล้วพยานคือใครล่ะ พยานก็แม่พระธรณี เพราะไม่มีใครเป็นพยานไง พระแม่ธรณี ทำคุณงามความดีที่ได้หลังน้ำไว้กับโลกนี้ไง พระแม่ธรณีมาบีบมวยผมตายหมดเลย นั่นเป็นธรรมาธิษฐานให้มันเห็นตั้งจะความจริงในการประพฤติปฏิบัติ

แต่เวลาเราประพฤติปฏิบัติขึ้นมาตามความเป็นจริงของเรา ถ้าหัวใจของมัน เคนจกรรม นั่งสมาธิภวานา ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมา มันเป็นจริง มันเป็นจริงอย่างไร ถ้ามันเป็นจริง คุณิ กิเลสมันหลอก คนที่ภวานาดีๆ กิเลสมันหลอก จะเป็นจะตายๆ เลิก เอาไว้ก่อนๆ เสียว อุ๊ย! ไม่กล้า

แต่ถ้าครูบาอาจารย์ของเราจะ ถ้ามันจะเป็นจะตาย อะไรตายก่อน ขอคูชิ หัวใจตายก่อน
สมองตายก่อน ตัวเองตายก่อน จิตตายก่อน ใครจะตาย ใครตายก่อน ขอคู พิสูจน์กับมันนะ มัน
อายม้วนตัวมันไปเลยนะกิเลส ไอ้ที่มันหลอกๆ ไอ้โฮ! มันอายม้วนตัวมัน ม้วนม้วนตัวมันกลับเลยนะ
พอม้วนตัวมันกลับขึ้นมา ไอ้โฮ! งามจากลำหาลู ในทางจงกรม ในทางนั่งสมาธิภาวนา มัน
ราบเรียบไปหมดเลย เคนจงกรมนี้แหลม! มีแต่ความสุขเลย นี่ไง ถ้ามันเป็นจริงๆ เห็นไหม

เวลากิเลสมันพลิกมาหลอก เวลามันหลอกขึ้นมา เห็นกิเลสไหม รู้จักกิเลสไหม เวลา
ภาวนา แหลม! ยอดมนุษย์ ยอดเยี่ยมกระเทียมคอง กิเลสหลอกทั้งนั้นนะ

เป็นจริงๆ เป็นสัมมาทิฐิความถูกต้องดีงาม เวลาความถูกต้องดีงาม ความถูกต้องดีงาม
ในสติปัญญาของเรา เห็นไหม มนุษย์เราสำคัญที่สุดคือฝ่าเท้านะ ฝ่าเท้าสองข้างเราเดินมาทั้ง
ชีวิตนะ ฝ่าเท้าของเราสำคัญมาก มนุษย์เท้าสองเท้านี้แหละมีการดำรงชีพ นี่พื้นฐานของมนุษย์

นี่ก็เหมือนกัน เวลาสติปัญญา สติ ศีล สมาธิ ปัญญา สำคัญมาก สำคัญว่าจิตมันจะหยัง
ขึ้นมาได้ไง จิตทรงตัวไม่ได้ จิตหยังตัวขึ้นมาไม่ได้ มันจะภาวนาอะไร ล้มลุกคลุกคลานไป

เรามีเด็กน้อย คูชิ เราพูดอะไรกับมันก็ได้ มันมีความสุขของมัน เพราะอะไร เพราะพ่อแม่
ดูแลมันไง นี่ก็เหมือนกัน หัวใจของเรา กรรมมันรักษาไว้ไง กรรมรักษาไว้ หนูก็ดี นี่ก็ดี ไอ้โฮ!
สุดยอดคน เวลาใกล้จะตาย คอตตกทุกคน

เรามีการเกิดเป็นธรรมดา มีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา มีความแก่เป็นธรรมดา แล้วเราก็จะมี
ความตายเป็นธรรมดา แต่เวลาจะตายจริงๆ มันไม่ธรรมดาหรอก มันคิดมันดั้น มันกระวน
กระวายของมัน

นี่พูดถึงว่า เราทำงานโดยปกตินี้แหละ พระเราก็ออกบิณฑบาตใช้ใหม่ นี่ก็เหมือนกัน เรา
เกิดมาในชีวิตนี้แหละ เราก็มีหน้าที่การงานของเรา หน้าที่การงานของเรา เราก็ทำของเราด้วยศีล
ด้วยธรรมของเรา ด้วยศีลด้วยธรรมของเรา ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เราจะทำคุณงามความดีของ
เราอะ ใครจะเอาไรดเอาเปรียบใครก็เรื่องของเขา เราจะเอาคุณงามความดีของเรา ทำคุณงามความ
ดีของเรา คุณงามความดีไว้เพื่ออะไร ไว้เพื่อดำรงชีพนี้ไว้ ดำรงชีพนี้ไว้เพื่อประพฤติปฏิบัติ เวลา
ประพฤติปฏิบัติก็เข้ามาดูแลรักษาหัวใจของเราไง

งานของมนุษย์มันมีหน้าที่อยู่ ๒ อย่างไง อย่างหนึ่งคือเลี้ยงชีพเพื่อดำรงชีพนี้ไง อีกอย่างหนึ่งคือสมบัติส่วนตนๆ ใจ เราเกิดเป็นมนุษย์นี่อริยทรัพย์ใจ เราเกิดมาแล้ว เกิดมาทำไม ชีวิตนี้เกิดมาใช้ชีวิต เหมือนทางยุโรปเขา เขาเกิดมาแล้วอุดมสมบูรณ์ เขาเพียบพร้อมไปหมด ด้วยวัฒนธรรมของเขา ด้วยสังคมของเขา แล้วเกิดมาทำไมล่ะ เกิดมาเพื่อชีวิตหนึ่งไข่มุขใหม่ คนที่ดีๆ เขาคิด เขาเกิดมาทำไมๆ

อ้าว! เกิดมาทำไม เกิดมาเพราะกรรม เกิดมาเพราะมันมีกรรมติดกรรมชั่ว สถานะของมันนะ เกิดมาเพราะผลของวิญญูะ ผลของวิญญูะมันต้องเป็นไปอย่างนั้นไง นี่การเกิดเป็นธรรมดา การแก่เป็นธรรมดา การเจ็บไข้เป็นธรรมดา การตายเป็นธรรมดาๆ แต่เพราะคุณธรรมที่ทำได้นี้แหละมันไม่ธรรมดา พอทำดีขึ้นมามันมีบารมี มีอำนาจวาสนา คุณิ คนเกิดเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน คนเกิดเหมือนกัน แต่มันไม่เหมือนกันหรือ ความคิดมันไม่เหมือนกัน อำนาจวาสนาก็ไม่เหมือนกัน เวลาประพฤติปฏิบัติไปแล้วก็เหมือนกัน จริตนิสัยก็เหมือนกัน เวลาพระอรหันต์ในสมัยพุทธกาล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๘๐ องค์ เอตทัคคะ ๘๐ อย่าง พระอรหันต์เหมือนกัน ความสะอาดบริสุทธิ์เหมือนกัน แต่อำนาจวาสนาที่สร้างมาไม่เหมือนกัน มันจะเหมือนกันมันเป็นไปได้ ถ้าเป็นอริยทรัพย์หนึ่งเดียวๆ อันนี้เป็นความจริง ความจริงอันนี้สำคัญ ถ้าความจริงอันนี้สำคัญ

วันพระ ถ้าวันพระ พระในพระพุทธศาสนา เราใช้ชีวิตปกติธรรมดาเรานี้แหละ เรามีหน้าที่การงานของเรานี้แหละ แต่หัวใจยกให้มันสูงขึ้น ถ้าจิตใจยกให้มันสูงขึ้นนะ เราอยู่ในสถานะไหนมันก็ไม่เดือดร้อน ถึงจะเดือดร้อนก็เดือดร้อนน้อยลง แต่ถ้าอยู่ใต้การกดขี่ของกิเลส เป็นเศรษฐีมหาเศรษฐีมันก็ทุกข์อยู่บนตึกมันนั่นนะ มันจะสูงส่งแค่ไหนมันก็ทุกข์อยู่บนนั่นนะ มันทุกข์ทั้งนั่นนะ เป็นไปไม่ได้ว่าร่ำรวยมหาศาลแล้วจะมีความสุขๆ

ในสโมสรรสนิบาตทุกดวงใจว่าแห้ว การเกิดในโลกนี้ทั้งหมด ทุกคนมีทุกข์ เป็นไปไม่ได้ทุกข์ทั้งนั่น แต่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เราเกิดมาด้วยเวรด้วยกรรมของเรา เราเกิดมาด้วยอำนาจวาสนาของเรา เราได้เกิดแล้ว พระอรหันต์ของลูก พ่อแม่ของเราเป็นพระอรหันต์ของเรา ให้ชีวิตนี้มา ชีวิตนี้มีค่า แล้วเราใช้สติปัญญาของเรา ถ้าสติปัญญาของเรา เราปลดปล่อย

หน้าที่การงานเราทำของเรา ถ้ามันไม่กดดันเสียอย่างหนึ่งนะ การเสียดสีนินทาภาแลมันผ่านไปหมด เรายังเผชิญกับแรงเสียดสีแรงเสียดทานได้สบายๆ แต่ถ้าจิตใจอ่อนแอ ไม่ต้องใครมา

นินทา กุณินทาตัวเอง กุศิกเอง กุทุกข์เอง มันสร้างสมขึ้นมาในความคิดเรานี้แหละ นี่ไง ถ้ามันอ่อนด้อย

แต่ถ้ามันเข้มแข็งขึ้นมา นินทากาเลมันผ่านไปทั้งนั้นนะ โลกมันเป็นอย่างนั้นนะ ถ้ามันมีสติปัญญา ถ้ามีสติปัญญา นี่ไง คุณธรรม นี่ธรรมๆ ธรรมโอสธ ที่แก้ไขหัวใจของเรานี้ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าไปสู่หัวใจของสัตว์โลก เข้าไปสู่หัวใจของเรานี้แหละ ถ้าหัวใจของเราขึ้นมา ถ้าเราเป็นคนที่มีอำนาจวาสนาบารมี เราทำสิ่งใดขึ้นมาประสบความสำเร็จแล้ว มีสติสัมปชัญญะ เราจะทำคุณงามความดีวะ เราจะช่วยเหลือเจือจานเขาวะ ใครที่เราช่วยเหลือเขาได้ ไม่ต้องไปเหมาทั้งโลก เป็นไปไม่ได้

กรรมของสัตว์ ในโลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ เป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้คนเสมอกัน เป็นไปไม่ได้ที่จะทำคนให้มีความสุขเท่ากัน เป็นไปไม่ได้ ถ้ามันจะเป็นไปได้ เราทำคุณงามความดีของเรา

เพราะมันเป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว โลกนี้ลุ่มๆ ดอนๆ ไซ้โหม ที่นี้พอลุ่มๆ ดอนๆ ขึ้นมา ชีวิตของเรา เราก็ดูแลด้วยธรรมโอสธในใจของเรา ถ้าดูแลธรรมโอสธในหัวใจของเรา เราอยู่กับโลกได้ แล้วทุกคนจะหันมามอง เฮ้ย! อยู่ได้อย่างไรวะ อ้าว! ก็อยู่ได้ด้วยธรรมไง อยู่ได้ด้วยมีสติปัญญาไง พออยู่ได้ เออ! อยู่ได้จริงๆ เนาะ ถ้าทำจริงก็ได้เป็นแบบนี้ไง นี่ไง ถ้าเราอยู่ได้ สอนโดยไม่ต้องสอนไง แต่เราต้องสอนหัวใจของเรา เราต้องมีสติปัญญาของเรา รักษาหัวใจของเรา

วันพระ วันพระผู้ประเสริฐ ประเสริฐคือหัวใจนี้ประเสริฐ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน พุทธะในหัวใจนี้อย่าไปเหยียบย่ำมัน อยากได้ของทุกๆ อย่างแล้วเอามาเหยียบย่ำหัวใจของตนจิตใจต่ำด้อย เห็นวัตถุมีค่า จิตใจต่ำด้อย เห็นยศถาบรรดาศักดิ์แย่งชิงกัน จิตใจที่สูงส่ง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสูงส่งที่สุด ในบรรดาสัตว์สองเท้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประเสริฐที่สุด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปปรินิพพานอยู่โคนต้นรัง มีสมบัติอะไรที่เป็นวัตถุติดตัวองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป แต่ขณะที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านิพพานแล้ว จะจุดไฟเผา เทวดายังไม่ให้เผาเลย เทวดา อินทร์ พรหมทั้งหมดมาร่วมงานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรัพย์สมบัติที่เป็นวัตถุ ไม่มีสิ่งใดเป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

คนจนผู้ยิ่งใหญ่คือองค์หลวงตาของเรา มีบริวาร ๘ ท่านนั้นสามารถพลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน ช่วยชาติรอดพ้นจากความโศกความเศร้าของกิเลสตัดหาความทะยานอยากของสังคมก่อน แล้วให้คนมีสติมีปัญญาตื่นขึ้นมาเพื่อความมั่นคงของชาติ ความมั่นคงของชาติ ทุกคนก็พัฒนาขึ้นมา คนจะดี คนจะรังเกียจ คนจะเคียดแค้นที่แก่ไหน เขาได้ผลประโยชน์จากการกระทำขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เขาได้ผลจากการกระทำของหลวงตาทั้งนั้น เขาจะดีเตียน เขาจะไม่เห็นด้วย เขาจะโงมตีขนาดไหน เขาก็ได้ผลประโยชน์

แต่พวกเราลูกศิษย์ลูกหาที่ได้ทำ หลวงตาท่านพูดประจำ ท่านทำให้ลูกศิษย์ท่านบอบช้ำ ท่านทำให้ลูกศิษย์ท่านบอบช้ำ คำว่า “บอบช้ำ” คือเราต้องขวนขวาย เจ้อจาง เราต้องมีการกระทำ ท่านก็รู้ว่าเป็นความบอบช้ำ แต่มันเป็นบุญ เป็นการกระทำ สิ่งที่ได้ทำแล้วมันฝังอยู่กลางหัวใจของเรา ทิพย์สมบัติ สิ่งที่เราทำแล้วมันฝังอยู่กลางหัวใจนี้

นี่ไง เวลาเกิด กรรมดีกรรมชั่วพาเกิด สิ่งที่ได้ทำแล้วมันฝังลงในหัวใจของคนทำ นั่นไง สมบัติของเขาๆ แต่การกระทำต้องขวนขวาย ต้องเสียสละ ต้องมีการกระทำ มันถึงมองทางโลกว่าเป็นความบอบช้ำ แต่เป็นความจริงๆ คือเป็นบุญกุศล คือตัดแต่งพันธุกรรมใจ นี่ไง ที่ว่าเวลาไปโรงพยาบาล คนไม่ต้องรักษาก็หาย คนรักษาก็ต้องผ่าตัด

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าคนกิเลสหนามันก็ต้องถอดกระซอกกิเลสของตัวเองเป็นธรรมดา คนที่เป็นบุญกุศลเขาเสียสละด้วยน้ำใจของเขา นี่ไง มันมีการกระทำทั้งนั้นนะ นี่คือการตัดแต่งพันธุกรรม นี่คือการกระทำ พัฒนากหัวใจคนให้สูงขึ้น เราเจอผู้นำที่ดี เจอครูบาอาจารย์ที่ดี ท่านเป็นแบบอย่าง ท่านเป็นพื้นฐานยกพวกเร้าขึ้นมา

นี่ไง เราอยู่บ้านของเรา พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก แต่พระอรหันต์แท้ๆ พระอรหันต์ที่ใจ พระอรหันต์ที่จิตดวงนั้น จิตดวงนั้นเป็นธรรมชาติ ไม่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ นี่ก็พระอรหันต์ในพระพุทธศาสนา พระอรหันต์ในพระพุทธศาสนาคือใจท่านสิ้นกิเลส คือสังขารในใจของท่าน

แต่ในโลกสมมุติ พ่อแม่ของเราเป็นพระอรหันต์ของลูกๆ พระอรหันต์ของลูกคือให้ชีวิตนี้มา ให้ชีวิตนี้มา เราก็ดูแล เชื้อฟุ้ง แล้วเราอุปัฏฐากดูแลท่าน แต่เวลาเราจะเอาจริงๆ ขึ้นมา เราจะทำเป็นพระอรหันต์ในหัวใจของเรา เราจะไปเป็นพระอรหันต์แท้ๆ เป็นพระอรหันต์ในหัวใจนี้

พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แล้วกระทำขึ้นมาให้เป็นความจริงขึ้นมาะ นี่ธรรม สัจธรรม เกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มีสิ่งนี้ให้เราชวนชวาย

งานทางโลกก็ทำแล้ว งานทางธรรม ทางจงกรม นั่งสมาธิภาวนา พัฒนาหัวใจของเราขึ้นมา ถ้ามันเป็นจริงๆ นะ มันจะเป็นสัจธรรม แล้วมีคุณค่ามาก มีคุณค่ามากๆ มันมีคุณค่ามากๆ เพราะอะไร เพราะคิดคูสิ เวล่านักการเมืองจะครองโลก จะไปจักรวาล

แต่เวลาพิจารณา หลวงตาท่านพิจารณาจบสิ้นแล้ว จิตนี้มันไปได้ ๓ โลกธาตุ กามภพ รูปภพ อรูปภพ มันครอบคลุมหมดเลย ๓ โลกธาตุ จิตนี้พ้นไป ถ้าเราทำได้จริง เราไม่ต้องมาโม้

ไอ้ที่พูด พูดให้มันกินใจ ไม่ใช่ฮวด ไม่ใช่โม้ พูดให้ใครรู้ไม่ได้ พูดให้ใครเห็นไม่ได้ แต่คนทำได้จริง หลวงตาถึงกราบพระพุทธเจ้าแล้วกราบพระพุทธเจ้าอีก คนทำได้จริง หัวใจมันยิ่งใหญ่ หัวใจมันประเสริฐ นี่คือพุทธะแท้ๆ นี่พระอรหันต์ในพระพุทธศาสนา เอวัง